

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Elegantia[rum] viginti precepta ad perpulchras co[n]ficienda epistolas

Aegidius <Suchtelensis>

[Coloniae, 1490]

Quartum [...]

[urn:nbn:de:bsz:31-131235](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-131235)

et foror et plunx vna cum gente tot annos bella gero.

Quartum preceptum est de

mutanda oratione vnius modi in aliam.

Orationem ex p̄bo finiti modi. q̄ vel vt precedēte mutabis
elegantē in orationem ex accusatiuo ⁊ infinitiui. hoc est ap
pellatum elegantissime in dictum. ¶ Appellatum est oratio
suppositi et appositi. q̄ vel vt precedente. Exemplum.

¶ Filij parentibus obediant est laudabile. ¶ Item dictum
est infinitiuius cum accusatiuo ante se. vt filios obedire parē
tibus est laudabile. ¶ Simplex grāmaticus dicit.

Scio q̄ deus iam punit damnatos.

Audiui q̄ tu scripsisti litteras.

Accepi q̄ dux debellabit regē. ¶ Hoc orator dicit elegātius.

Scio deum iam punire damnatos.

Audiui te litteras scripsisse.

^{AB} Accepi ducem debellatum ire regem.

¶ Vel debellatum esse regem.

^{AB} ¶ Et debet hic seruari vt in hac mutatione nō varietur tem
pus. sed p̄ns indicatiui vel optatiui mutetur in p̄ns infiniti
ui. preteritum in p̄teritum. futurum in futurum. ¶ Item vt
actiuum in actiuum. et passiuum in passiuum.

De actiuo.

¹ Terentius. ¶ Deum natū rumor est amare loco huius.
rumor est q̄ meus natus amat.

² Terentius venit clamitans indignum facinus comperisse se
pamphilum p̄ vxore habere hāc. In qua oratione sunt duo
dicta. ⁊ valeat istam. Terentius venit clamitans q̄ ipse com
perit indignū facinus. q̄ pamphilus p̄ vxore haberet hāc.

³ ¶ Item exemplū de futuro. Timeo petrum lingua sua pra
ua famam meam labefactum ire. id est q̄ lebefaciat.

De passiuo.

Terentius. ¶ Qui pot̄q̄ audierat filio suo non datum.
iri vxorem loco huius. q̄ vxor non dabitur filio suo.

¶ Nota q̄ eadem sententia exprimitur tam in actiuo q̄ in pas

siuo p futurum indicatiui. p futurum infinitiui. et p futurum
pticipij. ¶ Exemplum. Audiui q rex francie inuadet flā
driam. Audiui regem francie inuasum ire flādziam. Audiui
ui regem francie inuasurum flandziam. 16.

¶ Ita quoq; ea dem sententia exprimitur per presens indica
tiui. p presens infinitiui. et p presens pticipij. Et ita p preter
ritum. licet hoc varietur in pticipio. Et sicut positum est ex
emplum in actiuo. ita in passiuo. Diligens preceptor p va
ria practicabit exempla.

Quintum preceptum ē de

positione modi p modo. ¶ Futurum diunctiui pulchre quā
doq; p futuro indicatiui ponitur. ita quoq; preteritum con
iunctiui p preterito indicatiui. et ita de presenti.

¶ Exemplum.

De futuro. Semp ego p uidero ne tuam offendero amici
am. id est p uidebo ne offendam.

¶ De pterito.

Dixerim pro dixi reperitur.

¶ De presenti.

¶ Uelim p uolo ponitur. ¶ Item negligentem cum feceris p
facies. Item morem tibi gesserō. p geram. Item si samā me
am defenderis ego te amauero. p amabo.

¶ Therentius.

¶ He lacrima crede inq; mihi. aut p solando. aut consilio aut
re mea iuuero pro iuuabo. Item si pergis abiero. pro abibo
¶ Presens infinitiui reperitur plerumq; apud poetas et ora
tores poni p preterito imperfecto indicatiui. quod magis no
bis mirandum q; imitandum sentio.

¶ Virgilius.

¶ Nos pauidi trepidare metu crines et flagrantēs excutere et
sacros exinguere sōtib; ignes. p nos trepidebamus nos
excutiebamus et extinguebamus ignes.

¶ Therentius.

¶ Inuidere omnes inuidebant mihi et mordebant. et ego floxi
pendebam.

¶ Salustius.

¶ Reges populiq; finitimi bello temptare pauci ex animis
auxilio esse. Pro reges temprabant et pauci crant.

¶ Similes orationes tu q; plurimas comperies. sed nequan
q; n vsum tuū ducas. Non em̄ congrue dicat. qn̄ ego scribca

A iiii